

वा० रा०

॥२१३॥

वार्यमाणाः पांसुवेष्टनाद्बुधोनिवार्यमाणा अपि रणपांसुवेष्टत्यः ॥ वत्सहताः हतवत्साः ॥ अयमत्याप्तवियोगजशोकमात्रेदृष्टांतः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ हतयूथपाः करेणवइव
वार्यमाणाः सुबहुशोवेष्टंत्योरणपांसुषु ॥ विमुक्तकेश्यः शोकात्तागावोवत्सहतायथा ॥ २ ॥ उत्तरेणविनिष्क्रम्यद्वारेणसहराक्षसैः ॥ प्र
विश्यायोधनंघोरंविचिन्वंत्योहतंपतिं ॥ ३ ॥ आर्यपुत्रेतिवादित्योहानाथेतिचसर्वशः ॥ परिपेतुः कबंधांकांमहींशोणितकर्दमां ॥ ४ ॥
तावाप्यपरिपूर्णाक्ष्योभर्तृशोकपराजिताः ॥ करिण्यइवनर्दत्यः करेणवोहतयूथपाः ॥ ५ ॥ ददृशुस्तामहाकायंमहावीर्यमहाद्युतिं ॥ राव
णंनिहतंभूमौनीलांजनचयोपमं ॥ ६ ॥ ताःपतिसहसादृष्ट्वाशयानंरणपांसुषु ॥ निपेतुस्तस्यगात्रेषुछिन्नावनलताइव ॥ बहुमानात्प
रिष्वज्यकाचिदेनंरुरोदह ॥ ७ ॥ चरणौकाचिदालंब्यकाचित्कंठेऽवलंब्यच ॥ उक्षिप्यचभुजौकाचिद्रूमौसुपरिवर्तते ॥ ८ ॥ हवस्य
वदनंदृष्ट्वाकाचिन्मोहमुपागमत् ॥ काचिदंकेशिरःकृत्वारुरोदमुखमीक्षती ॥ ९ ॥ स्नापयंतीमुखंवाष्पैस्तुषारैरिवपंकजं ॥ एवमार्ताः
पतिंदृष्ट्वा रावणंनिहतंभुवि ॥ १० ॥ चुक्रुशुर्बहुधाशोकाद्भूयस्ताःपर्यदेवयन् ॥ येनवित्रासितःशक्रोयेनवित्रासितोयमः ॥ ११ ॥
येनवैश्रवणोराजाकुम्भकेणवियोजितः ॥ गंधर्वाणामृषीणांचसुराणांचमहात्मनां ॥ १२ ॥ भयंयेनरणेदत्तंसोयंशेतेरणेहतः ॥ असु
रेभ्यःसुरेभ्योवापन्नगेभ्योपिवातथा ॥ १३ ॥ भयंयोनिविजानातितस्येदंमानुषाद्भयं ॥ अवध्योदेवतानांयस्तथादानवरक्षसां ॥ १४ ॥
हतःसोयंरणेशेतेमानुषेणपदातिना ॥ योनशक्यःसुरैर्हंतुंनयक्षैर्नासुरैस्तथा ॥ १५ ॥ सोयंकश्चिदिवासत्वोन्मृत्युंमर्त्येनलंभितः ॥ एवं
वदंत्योरुरुदुस्तस्यतादुःखितास्त्रियः ॥ भूयएवचदुःखार्ताविलेपुश्चपुनःपुनः ॥ १६ ॥

॥ १ ॥ स्नापयंतीत्यस्यवैकल्पिकत्वात्पक्षेमित्वाभावः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ असत्त्वः कश्चिदिव दुर्बलः प्राकृतप्राणीव ॥ लंभितः प्रापितः ॥ १६ ॥

ददृशुः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सुपरिवर्तते लुंठतिस्म ॥ ८ ॥

यु० कां०

॥२१३॥